

Evropski ekonomsko-socialni odbor

SOC/507
Socialni dialog v okviru EMU

Bruselj, 10. september 2014

MNENJE

Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

o

**strukturi in organizaciji socialnega dialoga v okviru prave ekonomske in monetarne unije
(EMU)**
(raziskovalno mnenje)

Poročevalec: **Georgios DASSIS**

Evropski parlament je 5. februarja 2014 sklenil, da v skladu s členom 304 Pogodbe o delovanju Evropske unije Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosi za mnenje o naslednji temi:

Struktura in organizacija socialnega dialoga v okviru prave ekonomske in monetarne unije (EMU)
(raziskovalno mnenje).

Strokovna skupina za zaposlovanje, socialne zadeve in državljanstvo, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 27. avgusta 2014.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 501. plenarnem zasedanju 10. in 11. septembra 2014 (seja z dne 10. septembra) s 169 glasovi za, 1 glasom proti in 9 vzdržanimi glasovi.

*

* *

1. Priporočila in sklepi

- 1.1 Socialni dialog v EU je neločljiv element evropskega projekta ter politik in ukrepov za izhod iz krize in za ponovno spodbuditev gospodarske rasti in zaposlovanja, ki morajo nujno temeljiti na bogastvu socialnega dialoga na vseh ravneh: nacionalni, sektorski in lokalni ravni ter na ravni podjetja.
- 1.2 Socialni dialog je dvostranski in poteka med socialnimi partnerji, dopolnjujejo pa ga tristransko usklajevanje z evropskimi institucijami in političnimi organi ter različne oblike posvetovanja na evropski in nacionalni ravni.
- 1.3 Jasno je treba razlikovati med *socialnim dialogom*, ki je tema tega mnenja, in *civilnim dialogom*: obstajata namreč oba. Ni ju mogoče združiti, saj so na evropski ravni udeleženci, pristojnosti in postopki socialnega dialoga opredeljeni s pogodbo, ki socialnim partnerjem daje skoraj zakonodajno vlogo na področju delovnih pogojev v širšem smislu, obenem pa tudi ne moreta biti povsem zaprta drug za drugega. Evropski socialni partnerji so z odprtim pristopom že razširili svoje delovanje in izvajajo specifične ukrepe z nekaterimi evropskimi združenji in nevladnimi organizacijami.
- 1.4 Socialni partnerji morajo še naprej krepiti svojo neodvisnost in zmožnost kolektivnih pogajanj. Evropske institucije morajo upoštevati njihovo skupno izjavo o upravljanju, sprejeto oktobra 2013¹. Te institucije, zlasti Komisija, morajo poskrbeti za lažji evropski socialni

¹ http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/2014/socjointcontrib_ags2014.pdf.

dialog in podpreti konkretno izvajanje njegovih pridobitev, tako na medsektorski kot sektorski ravni.

- 1.5 Socialni partnerji morajo povečati tudi učinkovitost izvajanja svojih avtonomnih sporazumov, da bi zajeli vse države ter vsem delojemalcem in podjetjem na ozemlju Evropske unije zagotovili pravilno uveljavljanje pravic, ki so določene v teh sporazumih, v skladu z nacionalno zakonodajo in praksami.
- 1.6 Zapletenost in obsežnost izzivov, ki so jih prinesli kriza ter gospodarske in socialne spremembe, občasno terjajo sodelovanje z drugimi akterji, ki zastopajo civilno družbo, v okviru odgovornosti in pristojnosti, ki jih ima vsak od njih.

2. **Od ESPJ do EMU: pomen socialnih partnerjev in socialnega dialoga v evropskem projektu**

- 2.1 Zavezanost sindikatov in združenj delodajalcev evropskemu projektu ni posledica nuje, temveč prepričanja, ki je sindikatom in združenjem skupno kljub siceršnjemu razhajanju mnenj, in sicer, da je Evropska skupnost edini način za ponovno združitev narodov v miru, demokraciji, gospodarski rasti in družbenem napredku. Zgodovino sodelovanja socialnih partnerjev pri razvoju evropskega projekta od Evropske skupnosti za premog in jeklo (ESPJ) do ekonomske in monetarne unije (EMU) tako zaznamuje ta temeljna zaveza, sama zgodovina sodelovanja pa priča o odločilni vlogi, ki so jo imeli združenja delodajalcev in sindikati v sedanji fazi EMU in ki jo bodo morali imeti tudi v prihodnje, da bi se odzvali na izzive gospodarske krize in strukturne spremembe v naših državah. V tem okviru mora EMU zagotoviti trajnostno gospodarsko in socialno okrevanje vseh držav v Evropski uniji in ustvariti kakovostna delovna mesta. Glede na njihove pristojnosti mora vključiti vse akterje. Evropska razsežnost socialnega dialoga mora prav tako upoštevati globalizacijo in EU omogočiti, da sodeluje v svetovni ureditvi, ki je potrebna, kot je EESO navedel v svojem mnenju iz maja 2007², da bosta "[u]resničitev globalizacije s človeško razsežnostjo in evropskega združevanja [...] zadevi, ki vključujeta ljudi in organizirano civilno družbo".
- 2.2 Posvetovalni odbor ESPJ je s svojimi posebnimi izkušnjami dokazal svojo učinkovitost na vseh interesnih področjih delodajalcev in delojemalcev – na področju industrijske politike, razvoja trga, instrumentov ukrepanja na socialnem področju ter tudi tehničnih in socialnih raziskav. Zato je bilo treba v pogodbah ohraniti – in v prihodnje bo treba še razviti – določbe o industrijski politiki na eni strani, na drugi strani pa instrumente socialnega usklajevanja. Tako ima lahko organ, kot je EESO, v okviru svojih pristojnosti pomembno vlogo pri podpiranju in predvidevanju, kot npr. z mnenjem o Listini Skupnosti o temeljnih socialnih pravicah delavcev (1989)³.

² [UL C 175, 27.7.2007, str. 57.](#)

³ http://europa.eu/legislation_summaries/human_rights/fundamental_rights_within_european_union/c10107_en.htm.

- 2.3 Socialni dialog na ravni EU se je začel razvijati v dejanski evropski pogajalski prostor leta 1985 z začetkom dvostranskega socialnega dialoga, za katerega se je zavzemal predsednik Komisije Jacques Delors.
- 2.4 Ključni mejnik so socialni partnerji dosegli s sporazumom z dne 31. oktobra 1991, ki je bil kasneje vključen v protokol o socialni politiki k Maastrichtski pogodbi⁴. Potrdili so svojo pripravljenost, da s prevzemom regulativne vloge prek pogajanj, ki dopolnjujejo zakonodajno razsežnost, sodelujejo v socialnem upravljanju EU.
- 2.5 **Subsidiarnost:** načelo subsidiarnosti običajno narekuje, da višja raven – Evropska unija – ukrepa v primeru, če nižja raven – države članice EU – ukrepa manj učinkovito (člen 5 PEU). Za primer izvajanja tega načela subsidiarnosti bi lahko imeli tudi prakso, da se socialnim partnerjem prizna možnost, da sami v okviru socialnega dialoga rešujejo težave, za katere so pristojni.⁵ To možnost evropskim socialnim partnerjem izrecno dajeta člena 154 in 155 PDEU. Tovrstne določbe, ki središče odločanja približajo državljanu, lahko – če jim dejansko in redno sledijo rezultati in če jih spremlja ustrezno obveščanje javnosti – v širšem smislu spodbujajo vlogo organizirane civilne družbe in pomagajo odpravljati slabo podobo "oddaljene oblasti", ki jo imajo državljani o Uniji in njenih institucijah.
3. **Vse močnejše monetarno povezovanje, še vedno šibko gospodarsko upravljanje in socialno vključevanje**
- 3.1 Zaradi gospodarske in finančne krize, ki je zajela večino držav članic EU, se prizadevanja za povečanje konkurenčnosti osredotočajo na neposredne stroške proizvodnje (stroške plač, stroške surovin itd.), čeprav bi Evropa morala storiti vse, da bi dosegla odličnost pri "nestroškovni konkurenčnosti": kakovost proizvodov in storitev, raziskave in inovacije, kakovostno delo in kakovostni odnosi med delojemalci in delodajalci, organizacija dela in družbena odgovornost podjetij, izobraževanje in usposabljanje itd.
- 3.2 Za premagovanje krize in povrnitev zaupanja javnosti je treba dejansko spodbuditi gospodarstvo z javnimi, zasebnimi in socialnimi naložbami (glej mnenje EESO⁶) tako na ravni EU kot na ravni držav članic, da bi zagotovili trajnosten in inovativen razvoj, ki ustvarja kakovostna delovna mesta in družben napredek, ter zdrave in trajnostne makroekonomske pogoje.
- 3.3 Oktobra 2013 so evropski socialni partnerji potrdili deset načel, ki so podlaga za njihovo sodelovanje v gospodarskem upravljanju EU⁷. Drugo načelo navaja: "Socialni dialog in dobro

4 [UL C 191, 29.7.1992, str. 90.](#)

5 Ponekod temu pravijo "horizontalna" subsidiarnost.

6 Mnenje EESO na lastno pobudo o učinkih socialnih naložb na zaposlovanje in javne finance, [UL C 226, 16.7.2014, str. 21.](#)

7 http://www.etuc.org/sites/www.etuc.org/files/other/files/layout_declaration_governance_21_10_13_clean_3.pdf.

razviti odnosi med delodajalci in delojemalci na vseh ravneh so osrednji element evropskega socialnega modela in demokratičnega upravljanja. Zato je bistveno ustrezno sodelovanje socialnih partnerjev pri gospodarskih politikah in politikah zaposlovanja."

- 3.4 V petem načelu so socialni partnerji izrazili naslednje mnenje: "Socialni dialog je lahko gonilo uspešnih gospodarskih in socialnih reform. Socialni partnerji lahko prispevajo k večjemu ozaveščanju o posledicah gospodarskih in socialnih sprememb na socialne sisteme in trge dela. Imajo lahko tudi pomembno vlogo pri vzpostavljanju pogojev, ki bodo spodbudili ustvarjanje delovnih mest, zlasti s pospeševanjem gospodarskega okrevanja, zaposlovanja in socialnega vključevanja."
- 3.5 Da bi bili kos sedanjim izzivom, je tako treba okrepiti avtonomijo socialnega dialoga in poudariti pomen njegovih prispevkov.
- 3.6 Evropski socialni dialog mora temeljiti na bogastvu nacionalnega socialnega dialoga na različnih ravneh, medsektorski, sektorski, lokalni ravni in ravni podjetja. Vendar pa se je na teh ravneh v precejšnjem številu držav zdaj zmanjšalo področje veljavnosti kolektivnih pogodb – zlasti zaradi evropskih ukrepov v okviru upravljanja –, kar pogloblja negotovost položaja delojemalcev in prispeva k nastajanju neenakosti.
- 3.7 Uporabiti bi bilo treba nov pristop, ki bi bolje upošteval teritorialno razsežnost, da se zlasti omogoči ustrezen odziv na posledice prestrukturiranja, ki vodi v odpuščanje in zapiranje podjetij. To je pogosto hud udarec na lokalni in regionalni ravni, ne samo za delojemalce in njihove družine, ampak tudi za lokalno skupnost in podjetja, ki so tudi sama neposredno ali posredno odvisna od prizadetega podjetja.
- 3.8 V teh težkih časih sprememb in prilagajanja je razumno pričakovati začetek dinamičnih pobud na ravni evroobmočja, ki ima razvitejše upravljanje in kjer bi lahko dosegli večjo skladnost ukrepov. Ta dinamika mora upoštevati nujnost ohranitve ekonomske in socialne kohezije vse EU. Ker nevarnost socialnih razlik že obstaja, bi bilo treba vzpostaviti mehanizem za spremljanje nesorazmerij, da bi jih lahko odpravili. To spremljanje bi moralo temeljiti na okrepljenem nadzoru in upoštevati medsebojno odvisnost sistemov zaposlovanja. Zaupali bi ga lahko Evropski fundaciji za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer ali pa se oprli na delo Odbora za zaposlovanje, ki je razvil merila za spremljanje uspešnosti na področju zaposlovanja.

4. **Različne oblike usklajevanja, posvetovanja in socialnega dialoga: izziv, ki ga predstavlja nov način upravljanja**

- 4.1 Od Laekenske deklaracije o socialnem dialogu (2001) do skupne deklaracije socialnih partnerjev o upravljanju (2013) smo priča razvoju logike nadaljevanja:

4.1.1 **Sprejetje natančnih opredelitev:** tu moramo omeniti prispevek socialnih partnerjev na vrhu v Laeknu (decembra 2001)⁸:

"UNICE/UEAPME, CEEP in ETUC vztrajajo na tem, da je pomembno jasno razlikovati med tremi različnimi vrstami dejavnosti, v katere so vključeni socialni partnerji:

1. tristranskim usklajevanjem za določanje izmenjav med socialnimi partnerji in evropskimi javnimi organi,
2. posvetovanjem s socialnimi partnerji za določitev dejavnosti svetovalnih odborov in uradnih posvetovanj v duhu člena 137 Pogodbe ter
3. socialnim dialogom za opredelitev dvostranskega dela socialnih partnerjev, ne glede na to, ali so ga spodbudila uradna posvetovanja Komisije na podlagi členov 137 in 138 Pogodbe ali ne."

4.1.2 **Okrepitev vloge socialnih partnerjev pri upravljanju EU:** v pomembni skupni izjavi socialnih partnerjev z dne 24. oktobra 2013⁹ o vlogi socialnih partnerjev pri upravljanju EU, pripravljeni za tristranski socialni vrh, sta poudarjena ključna vloga socialnega dialoga tako na nacionalni kot na evropski ravni ter razširjen obseg posvetovanj, ki ga je treba okrepiti (letno poročilo o rasti, nacionalni programi reform, priporočila za posamezne države, postopek v zvezi z makroekonomskim neravnotežjem, kazalniki na trgu dela).

4.1.3 **Poglobitev socialnega dialoga,** zlasti kar zadeva pogodbene vidike: v težkih časih bi bilo treba uporabiti vse instrumente (sporazume, ki so preneseni z direktivami ali so oblikovani avtonomno, okvire za ukrepanje, skupne izjave itd.) za pripravo učinkovitih rešitev, zlasti kar zadeva zaposlovanje in kakovost dela.

4.1.4 **Utrditev rezultatov socialnega dialoga:** različne ocene, ki so jih pripravili tako socialni partnerji sami (glej skupna končna poročila o delu na daljavo iz junija 2006¹⁰, o stresu iz junija 2008¹¹, o nadlegovanju in nasilju na delovnem mestu iz oktobra 2011¹² in o vključujočih trgih dela iz junija 2014) kot Komisija (glej poročila¹³), so pokazale velike razlike pri prenosu avtonomnih sporazumov, kar slabša njihovo učinkovitost in obseg v primerjavi z zakonodajo ter povzroča razlike v pravicah med evropskimi delojemalci in med podjetji. Zdi se očitno, da bi morali avtonomni sporazumi vključevati obvezo o njihovem izvrševanju, in sicer ne glede na to, ali je način njihovega prenosa zakonodajni ali pogodbeni. Socialni partnerji nosijo odgovornost za nadaljnje delo v zvezi s sedanjo ureditvijo ter za opredelitev novih pravil, da se – v zastavljenem roku – zagotovi učinkovito izvajanje njihovih

8 [Skupni prispevek socialnih partnerjev zasedanju Evropskega sveta v Laeknu](#). Pozneje je UNICE postal BUSINESSEUROPE, člena 137 in 138 PES pa sta zdaj člena 153 in 154 PDEU.

9 [Glej opombo 7.](#)

10 http://www.ueapme.com/docs/joint_position/061010_telemwork_implementation_report_final.pdf.

11 http://www.ueapme.com/IMG/pdf/Stress_Final_Implementation_report_231108.pdf.

12 http://www.etuc.org/sites/www.etuc.org/files/BROCHURE_harassment7_2_.pdf.

13 [Framework Agreement on Telework \(SEC\(2008\) 2178; Framework Agreement on Work-related Stress \(SEC\(2011\) 0241](#).

evropskih sporazumov, ki vključujejo ne samo evropske organizacije podpisnice, temveč tudi njihove člane na nacionalni ravni. Vsi ti sporazumi, sklenjeni v skladu s členom 155 PDEU, bi seveda morali biti del pravnega reda EU.

4.1.5 **Krepitev avtonomije in sinergija s politikami EU:** treba je okrepiti in razviti avtonomijo socialnih partnerjev (glej sklic na skupno deklaracijo socialnih partnerjev o upravljanju iz oktobra 2013 spodaj), vendar to ne pomeni, da Evropski komisiji za spodbuditev odpiranja delovnih mest ni treba dajati potrebnih in nujnih socialnih pobud, kot so pobude na področju prestrukturiranja, zdravja, varnosti, mobilnosti in strukturnih reform, zlasti trga dela. Krepitev sposobnosti socialnih partnerjev za avtonomno delovanje ne sme oslabiliti zmoglosti Komisije za prevzemanje pobude in spodbujanje – ravno nasprotno, potekati mora v sinergiji in se dopolnjevati. Socialni partnerji so že dosegli napredek pri upravljanju socialnega dialoga tako na medsektorski kot na sektorski ravni, zlasti s pogajanjem o dvehletnih programih. S svojo deklaracijo o upravljanju iz oktobra 2013¹⁴ so dosegli nov mejnik. Krepitev avtonomnosti bi socialne partnerje lahko – če to želijo – vodila v poskusno ustanovitev stalnega tajništva za socialni dialog z dvostranskim članstvom. EESO je to idejo omenil že v svojih mnenjih z dne 24. novembra 1994 in 29. januarja 1997.¹⁵

4.1.6 **Krepitev posvetovanja:** z razvojem naših vse bolj kompleksnih družb bi morali biti v posvetovanja o politikah in projektih EU vključeni vsi akterji, ki predstavljajo sindikate, delodajalce, združenja, socialno gospodarstvo in javne interese, in sicer na področjih, za katera so odgovorni, in v okviru svojih pristojnosti. Socialni partnerji že zdaj pogosto sodelujejo v evropskih javnih posvetovanjih, kar prispeva k izboljšanju dialoga z drugimi akterji civilne družbe. Dialog poteka tudi v okviru štiristranskega foruma o družbeni odgovornosti podjetij. Praktično izvedbo posvetovanja je treba voditi skrbno, zlasti če gre za elektronsko posvetovanje, in upoštevati pristojnosti in reprezentativnost različnih udeležencev, glede na obravnavano temo: pri socialnih partnerjih se reprezentativnost že redno preučuje.

5. Različne razsežnosti socialnega dialoga

5.1 **Medsektorska razsežnost:** delovni program 2012–2014 je omogočil pripravo akcijskega okvira za zaposlovanje mladih. Socialni partnerji so obljubili, da bodo začeli pogajanja o novem skupnem delovnem programu 2015–2017, ki bo v naslednjih treh letih velikega pomena. Uporabiti bodo morali vse instrumente, ki so jim na voljo, da bi vzpostavili pravice in konkretne politike za spopadanje z izzivi sedanjega časa.

5.2 **Sektorska razsežnost:** zahvaljujoč zlasti sektorskim odborom za socialni dialog so na voljo pomembne zmogljivosti za predvidevanje sprememb v teku in njihovo učinkovitejše upravljanje. Dragocen je lahko tudi prispevek evropskih svetov delavcev v povezavi z

¹⁴ Glej opombo 7.

¹⁵ [UL C 89, 19.3.1997, str. 27](#); [UL C 397, 31.12.1994, str. 40](#) (op. prev.: dokumenta ne obstajata v slovenščini).

njihovimi strokovnimi združenji, ki lahko, zlasti v okviru industrijske in sektorske politike, svoje strokovno znanje in izkušnje uporabijo za oblikovanje predlogov in alternativnih možnosti za industrijsko politiko.

- 5.3 **Evropski sveti delavcev:** v času globalizacije in nenehnih tehnoloških inovacij se podjetja in delojemalci v vseh evropskih državah soočajo z naglim in stalnim spreminjanjem organizacije dela in proizvodnje. Praksa kaže, da bi evropski sveti delavcev upravi in delojemalcem lahko pomagali pri ustvarjanju kulture podjetja in prilagajanju na spremembe v podjetjih ali čezmejnih skupinah, ki se naglo razvijajo, ko se te spremembe nanašajo na strategijo skupine in na več podružnic skupine v različnih državah. V mednarodno uspešnih podjetjih imajo evropski sveti delavcev bistveno vlogo tudi pri razvoju človeške razsežnosti globalizacije na podlagi demokratičnih in socialnih vrednot naše Unije in pri podpiranju standardov Mednarodne organizacije dela. Pridružili bi se lahko izvajanju evropskih ali mednarodnih okvirnih sporazumov ali sporazumov o družbeni odgovornosti podjetij.¹⁶
- 5.4 **Mala in srednja podjetja:** industrijsko strukturo je treba obnoviti s podpiranjem razvoja malih in srednjih podjetij in zagotavljanjem njihove uspešnosti in stabilnosti. V ta namen bi moral socialni dialog imeti možnost, da se opre na politiko združevanja virov, zlasti na področju usposabljanja ter zdravja in varnosti pri delu.
- 5.5 **Zadruga, vzajemne družbe in socialna podjetja:** ta podjetja so zaradi svojih značilnosti in razvoja na podlagi solidarnosti, sodelovanja in delitve dobička, ki ga ustvari podjetje, pomembni akterji ustvarjanja rasti in delovnih mest. Zato je logično, da se njihove posebne značilnosti upoštevajo v okviru socialnega dialoga in da se pozorno spremlja, kaj bi jim lahko pomagalo pri razvoju.
- 5.6 **Čezmejna razsežnost:** čezmejne regije predstavljajo nova območja mobilnosti in gospodarskega razvoja. Zanje bi morali razviti prilagojene oblike socialnega dialoga, ki upoštevajo regionalne razmere, spodbujajo zaposlovanje in enakopravno obravnavo ter varujejo pogoje čezmejne mobilnosti.
6. **Razvoj sinergij in dopolnjevanja med socialnim in civilnim dialogom pri družbenih izzivih**¹⁷
- 6.1 Družba je postala kompleksnejša, socialne in okoljske težave pa so vse bolj medsebojno odvisne. Pri podjetjih obstaja povezava med tem, kar je "notranje" in kar je "zunanje": vključevanje teritorialne razsežnosti v razvoj podjetja, prehod na nizkoogljično gospodarstvo,

¹⁶ Glej mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Obnovljena strategija EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–14, COM(2011) 681 final, [UL 229, 31.7.2012, str. 77](#).

¹⁷ Junija 2003 je EESO v sodelovanju z združenjem Notre Europe organiziral pomemben seminar, ki se ga je udeležil tudi Jacques Delors. Glavna tema seminarja so bile razlike in dopolnjevanja v okviru evropskega socialnega dialoga (<http://www.notre-europe.eu/media/semi19-fr.pdf>).

politika trajnostnega razvoja, v katero so vključeni akterji javnega sektorja in združenj, prizadevanja, da bi brezposelnim našli zaposlitev, zlasti z oblikovanjem shem mentorstva, ki povezujejo zaposlene v podjetju in člane združenj, ki se borijo za vključevanje prek gospodarstva, ter družbena odgovornost podjetij, zlasti tistih, ki najemajo podizvajalce v državah v razvoju, itd.

- 6.2 Obstajata socialni in civilni dialog. Ni ju mogoče združiti, obenem pa tudi ne moreta biti povsem zaprta drug za drugega. Dvostranski socialni dialog se prek kolektivnih pogajanj na vseh ravneh osredotoča na plače, zaposlovanje, organizacijo dela, zdravje, varnost ipd. Civilni dialog je del procesa reševanja družbenih težav, povezanih z najrazličnejšimi področji, kot so okolje, potrošnja, družinska politika, diskriminacija, boj proti revščini in človekove pravice. Socialni partnerji so že razširili svoje področje delovanja v okviru bolj odprtega pristopa, ki je državljanom blizu, kar je razvidno iz njihovega sporazuma o vključujočem trgu dela iz marca 2010¹⁸ in dejavnosti, ki jih posebej z evropskimi združenji in nevladnimi organizacijami izvajajo na področjih varovanja okolja, varstva potrošnikov in invalidov, boja za pravice žensk in enakost moških in žensk, boja proti revščini, delovanja v prid socialnemu vključevanju itd.

Zaradi te kompleksnosti in raznolikosti akterjev je treba okrepiti sedanje povezave med socialnim in civilnim dialogom, da bi v okviru pristojnosti in odgovornosti vseh udeležениh strani omogočili sinergije in dopolnjevanje delovanja.

V Bruslju, 10. septembra 2014

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Henri MALOSSE

18

Ta sporazum priznava, da morajo socialni partnerji "sodelovati s 'tretjim sektorjem', da bi podprli tiste, ki imajo posebne težave glede trga dela" (<http://www.etuc.org/framework-agreement-inclusive-labour-markets>).